

PUBLICACIONS DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

OBRA DEL
CANÇONER POPULAR DE CATALUNYA

MATERIALS

VOLUM I

BARCELONA

MMXIII

LA FUNDACIÓ CONCEPCIÓ RABELL I CIBILS, VIUDA ROMAGUERA, ÉS FILLA DE LA GENEROSITAT D'AQUESTA DAMA, LA QUAL, EN EL SEU TESTAMENT, I ENTRE MOLTES ALTRES COSES, PROVEÍ PER A NECESSITATS D'ORDRE INTEL·LECTUAL. EN ACORDANÇA AMB AIXÒ, I VOLENT FER-LI UN ESCAIENT MONUMENT D'ESPIRITUALITAT, EL MAMESSOR QUI TALMENT ACTUA S'ÉS ACOLLIT A HONORABLES CORPORACIONS DE CATALUNYA, A LES QUALS RET HOMENATGE, I, AMB LLUR AUTORIZADA COL·LABORACIÓ, VA REALITZANT EL COMPLEXE CULTURAL DE CIÈNCIA, LLETRES I ART QUE CONSTITUEIX I CARACTERITZA LA FUNDACIÓ.

R. PATXOT I JUBERT

O B R A   D E L   C A N Ç O N E R   P O P U L A R   D E   C A T A L U N Y A

MATERIALS

V O L U M I   -   F A S C I C L E I

OBSERVACIONS, APÈNDIXS I NOTES AL “ROMANCERILLO CATALÁN” DE MANUEL MILÀ I FONTANALS

ESTUDI D’UN EXEMPLAR AMB NO-
TES INÈDITES DEL MATEIX AUTOR

P E R

FRANCESCA PUJOL

I

JOAN PUNTÍ, PREV.

BARCELONA

M M X III

INTRODUCCIÓ

ENFEINADA ja en les seves tasques, tingué l'Obra del «Cançoner Popular de Catalunya» la sortosa avinentesa de poder estudiar a bastament un riquíssim cabal de notes autògrafes i inèdites d'En Manuel Milà i Fontanals, posades als marges d'un exemplar de la segona edició del seu «Romancerillo Catalán» les quals notes són referents a la major part de les cançons en ell contingudes.

El llibre on aquestes notes són escrites i que avui és propietat de la «Biblioteca de Catalunya» (a la qual d'aquí estant testimoniem el nostre molt profund agraiement per les facilitats que ens ha donades d'utilitzar-lo), fou llegat a aquesta institució de cultura pel bibliògraf d'En Milà, En Josep Roig i Roqué, qui l'havia rebut de la mateixa família del savi vilafranquí. Aquesta procedència certa i el caràcter de lletra de les notes manuscrites, no deixen dubtar, doncs, de l'autenticitat de tan preciós instrument d'estudi.

Aquest exemplar del «Romancerillo» té, com tots el de la mateixa edició, el següent text de portada : = Romancerillo Catalán | Canciones tradicionales | Segunda edición refundida y aumentada | por | D. Manuel Milá y Fontanals | Catedrático de la Universidad de Barcelona, | Gran cruz de Isabel la Católica, Presidente honorario de la Academia | de Buenas letras, etc. | Barcelona, | Librería de D. Alvaro Verdaguer | Rambla, enfrente del Liceo | 1882. = Enquadernat amb cartró i llom de tela, el paper es presenta picat de la vellor en gairebé totes les planes, i el llibre té per fora la morenor pròpia del temps i de l'ús.

La cosa particularment interessant d'aquest exemplar, és la quantitat de notes marginals manuscrites d'En Milà. La major part són fetes amb llapis. Segurament que les poques que hi ha amb tinta foren les primeres que hi consignà l'autor tenint l'exemplar encara a la rústega, car en algunes l'adnotació resta trencada pel tallat de l'enquadernació, ço que no s'esdevé en cap de les que són escrites amb llapis.

Ja es comprèn, doncs, com unes notes d'aquest caràcter han d'ésser costoses de desxifrar. Però a la dificultat natural que ofereix aquesta mena d'investigació, s'afegeix encara, en el present cas, la mala lletra d'En Milà que li valgué més d'un cop l'amorós i graciós reny del seu amic d'Alguer, En Josep Frank. Demés, és cosa sabuda ja de tothom que les notes apuntades per a l'exclusiva utilitat del qui les escriu, són sempre molt lacòniques i sovint amb mots trencats rememoratius, i que s'hi fa tambéús abundós de tota mena d'abreviacions. En les notes d'En Milà, ultra totes aquestes característiques enujoses per a qui no les ha escrites, hi ha una vera profusió de ratllats i esborrats, de mots sense acabar, de superposició de paraules, de ratlles enigmàtiques, de majúscules, números, signes estranys, etc. L'esclariment possible de totes aquestes coses comporta, naturalment, un llarg i pacient treball d'acarament de lletres i paraules, fent, oí més, variades i múltiples suposicions per tal d'arribar a la constatació d'alguna d'encertada. Moltes hores, és cert, tenim en això esmerçades, emperò ben gustosament, per ço com, estudiant-lo, honoràvem el Mestre i ensems perquè comptàvem amb el profit que ha de prestar el fruit d'aquestes investigacions als posseïdors del «Romancerillo Catalán», admiradors tots ells d'En Milà i amadors de la cançó popular catalana, com també a l'Obra del «Cançoner Popular de Catalunya».

Veritablement l'intent nostre, en empindre i acabar aquest treball, ha estat doble. Primerament, retre homenatge al Patriarca de la nostra cançonística, la qual cosa era ben de llei en l'Obra del «Cançoner Popular de Catalunya» que té avui la sortosa avinentesa de recollir amb amor i veneració summes aquesta sempre valiosa deixa del Mestre, fent-ne la primera de les publicacions que pensa donar a llum per tal d'enaltir com se mereix la cançó del nostre poble. Segonament, fer que amb el present recull tots els posseïdors del «Romancerillo Catalán» puguin enriquir-ne encara la valor passant al llibre, o tenint-les convenientment presents, aquestes observacions, apèndixs i notes que, d'acord amb les exigències de les actuals disciplines, notablement el perfeccionen i modernitzen.

Per això és que havem procurat classificar degudament les adnotacions autògrafes d'En Milà, i per tal com ben segur li haurien servit de base per a les «Observaciones, apéndices y notas» al «Romancerillo» que ell mateix anuncia en el próleg d'aquesta obra, les havem retolat en la mateixa forma.

Advertim que per definir el caràcter i abast de cada capítol, precedeix els materials en ell aplegats una explicació convenient, i demés hi són fetes les indi-

cacions pràctiques que s'hi han considerat necessàries. Ens ha dictat l'ordre dels capítols la gradació d'importància apreciada en les matèries respectives. Demés fem constar aquí, per ço com no era de cap utilitat fer-ne un capitol, que sovint es troba en les notes autògrafes d'En Milà la indicació R seguida d'una xifra, la qual indicació havem pogut deduir que és una referència a la primera edició del «Romancerillo Catalán o muestras de canciones tradicionales». La xifra que segueix la R majúscula assenyala la pàgina de l'edició esmentada, en la qual es publica la mateixa cançó. Declarem finalment que en la còpia dels autògrafs d'En Milà respectem l'idioma i l'ortografia en què foren escrits, afegint-hi només les cometes indicadores del diàleg; i que, ultra les notes explicatives de cada capítol, són de la nostra redacció les *Notes biogràfiques* i tots els mots en cursiva posats entre claudàtors.

CAPÍTOL I

VERSIONS NOVES

A NOMENEM així aquelles que, manuscrites per En Milà, ell no enclou en cap de les versions publicades i les quals, per diferents indicis que sovint s'hi noten, podem comptar que considerava com a veritables versions noves, encara que a voltes resultin només fragmentàries.

Tant en el present capítol, com en alguns altres en què es fa referència a les versions noves, aquestes queden assenyalades amb les inicials V. N. Quan n'hi ha més d'una en la mateixa cançó, afegim a la dita indicació una xifra aràbiga.

Precedeix cada versió nova el número i títol de la cançó a la qual correspon.

2. *La Anunciación.*

V. N. 1 || 2 || 5 || 7 || : 9 a | la seva cambreta || 10 || 11 || 12 a | per tota la terra || Y per tot lo mon | qu'aixís s'anomena.

7. *Contento de San José.*

V. N. 1. Si s'en van fora (?) Betlem | Joseph y la sua esposa. || Los portals foren tancats | y los dos quedaren fora. || (Sona minyó | minyonet sona.) || 8 || Veu vení dos pasto-rets | que eixien de una cova. || Lo un toca'l tamborí | l'altre toca la viola || L'altre toca'l rabaquet | qu'era vingut de Mallorca. || 19 || : 20 || «Voleu venir a ballà | la mia dolceta esposa?» || «No per cert lo meu espós | que no'm trovo delitosa».

V. N. 2. 1 || 2 || 3 || 4 || 5 a | que la nit ja n'era closa || En trovaren un hostal | que tot era de gent noble || Menos una barraqueta | 7 b || Li'n diu: «Feuse ensá, Maria» | Des-carregaren la roba. || Mentre van descarregant | a terra les en cau l'olla. || Sant Joseph ab l'altra ma | agarra la cobertora. || : 8 || : 9 || Entre del ase y del bou | un infant com una rosa.

12. *Magdalena.*

V. N. ... «Mans qui us ha vist y us veu | com erau tan regaladas! || Ara hi haurá un pam de bony (?) | de brutas y enmascaradas» ...

13. *La Pasión.*

V. N. : 1 a 15 || Li'n fa una abrassada | Judas al Senyó || 16 a 19 || Llogaren un home | 20 b || 21 || «Si jó la creu porto | a mí quém dareu?» || « Si a jornal ara anáveu | a jornal anireu || Si cinch sous guanyáveu | aquests sous guanyareu» || «Lo que us demano | la gloria del cel» || «La teniu segura | quan us moriréu» || 22 || 23 || Ab la tovallola | per aixugá'l Senyó. || 24 a 26 || «Aixugueus'hi, Mare, | aixugueus'hi vos» || La Mare de Deu | la dels set dolós || 28 a | li'n fan portá'l cor.

21. *Asistencia de Nuestra Señora.*

V. N. 1 a 11 || Quan ne son un tros enllá | n'encontren una ramada. || «Pastoret, bon pastoret, | vos m'en tocá la sardana?» || «No pot ser, Mare de Déu, | que'n tinch sola la ramada». || «No l'en tens soleta, no, | l'en tens ben accompanyada || trenta tres àngels del cel | que t'hi donen la girada || etc. «Si per cert, Mare de Déu, | li'n tocaré la sardana» || Muere gloriosamente el pastor: resabios de otras canciones. Final : A.

25. *Santa Quiteria.*

V. N. 1 || 2 || De dos germans qu'en tenia | 3 b || 4 || 5 || L'un n'arrenca d'una espasa | l'altre d'un punyal molt fi. || Li'n dona garrotadetas | 7 b || 8 a 14 || 15 a | la Verge del Paradís || 16 || 17 || 18 || No hay el estribillo [?].

41. *La tortolita.*

V. N. 1 a 9 || Se posa genolls al sol | tres cops adorá la terra || 10 a 14 ||

43. *La Divina pastora.*

V. N. — *Semi artística.* Pastoreta galana | Reina de terra y cel, || Mes fecunda y hermosa | que Lia y que Rachel || Font clara d'ahont mana | aygua que cura y sana || Del poble d'Israel | la malaltia més cruel. etc. — A la Concepció [*Vol dir que la cançó és dedicada a la Immaculada?*]

49. *Súplica.*

V. N. 1 || 2 a | de vos un moment || 7 || 8 a | que'm vulga guardá. || Angel de la Guarda, | angel de la guia || No'm desampareu | de nit ni de dia || 9 a | crech qu'a mi m'aydeu || 10 || De trenta tres anys | qu'anareu pel mon || Anareu descals | patint per tothom. || Aquella Sanch pura | varen derramá || Yo, humil criatura, | no us ho puch pagá. (Sic sin hablar de J. C.)

50. *El juicio.*

V. N. 3 || 4 a | deixarem assí || : 7 || 8 || Dia del judici | no se quan serà || : 2 || 9 || 10 || 5
 || 6 || De ma part me sento | venir lo judici || 14 de *[la cançó n.º] 49* || Y avuy de
 bon cor | ay! vos demanem || Aixó es cosa certa | que us alcançarem (!).

55 i 56. *Duda de San José.*

V. N. Sant Joseph ve de defora... «Maria, culliula vos...» Los àngels del cel ne baixen
 | y a la rama's posen tots (De la flor surtia la rama etc.)... «Ara si que crech,
 Maria, | que portau el Redentó».

58. *El Nacimiento.*

V. N. Van a un poblet | si'ls aculliria. || Ningú no'n te lloch | ningú no'n tenia. || Van a
 un pagés | fora de la vila. || «Pagés, bon pagés, | si'ns aculliria» || «Aneuse'n a
 baix | a una establia» || Aquella santa nit | lo Fill de Deu naixia, || Entre mitx d'un
 bou | y d'una bestia. || Joseph afanyat | a buscá una gallina.

71. *Otro divino.*

V. N. 1. [Pàg. 66. Probablement després dels divinos de la pàg. anterior] Casi semi-artística.
 Escoltau bé los meus amichs || Los que'm voleu bé de cor || Si considereu ma vida
 || La pena que jo he sentida || Per remey dels pecadors etc. etc.

V. N. 2. Otra casi semi-artística. En nom de Deu vuy conversá || De Sant Antoni de Pau-
 dua || Que'ns vullga dá enteniment || Parlant del despegament [?] || De Jesús y de
 sa Mare.

114. *La criada del hostal.*

V. N. Me la pagarás, criada, | me la pagarás demá. || L'endemá hi van vistayres | vistay-
 res hi van aná. || «Mestressa, ont te la criada | que ab ella vuy parlá» || «Criada,
 mira que dihuen | que't volen enrahoná» || «Mestressa, alseuli la capa | que veureu
 que no'n te ma (veureu qué porta a la ma?)

116. *El ladron de la cueva.*

V. N. [Després de la versió C.] Halla arcova nina.

[Després del n.º 167.]

V. N. *Los mozos de Poblet.* — Una cansó vuy cantar, | no hi ha molt que n'es dictada || De los mossos de Poblet | y de alguns quants de l'escuadra, || Ab alguns de Vimbodí | que portaven la vanguardia. || Ja s'en van a cal Caixal | que despert ja s'en trobava, etc.

200. *Las joyas de boda.*

V. N. ... Som estat en una terra | que no hi era estat may || Som estat a moreria | ab els moros peleant. || No son creus ni arrecadas | ni satins valencians.

203. *El peregrino.*

V. N.-Al Como quiere que yo cante | tengo el galan a la guerra.

204. *La viuda.*

V. N. ... Quin dia iré a missa?» || «Filla, la meva filla, | per Pasca florida».

206. *D. Luis de Montalban.*

V. N.-Al [Després de la versió J.] ...Quant es oberta la porta | los dos s'en van abrassar, || Plora l'un y plora l'altre | no's poden aconsolar. || La vida de la galera | n'es molt llarga de contar.¹

208. *Los tres estudiantes.*

V. N. [Després de la versió L.] ...«De la sang de las ninetas | riberas ne correran, || Ab la sang del senyor jutje | jo m'en rentaré las mans.»²

210. *El guerrero mal herido.*

V. N. [Després de la versió F.] «Mare, quan jo seré mort, | feumen tocá las campanas || La gent que las sentiran | diran: per qui tocan ara? || Las tocan per el Gastó | que n'es mort en la batalla.» [Aquesta versió apareix ratllada amb llapis com si En Milà hagués volgut esborrar-la.]

¹ Aquesta versió nova és procedent de l'obra: «Romancerillo Catalán ó muestras de canciones tradicionales» en la primera edició de la qual es troba a la pàg. 108 i en l'edició de «Obras completas» en el vol. VI, pàg. 96. La inserim aquí interpretant una referència autògrafa d'En Milà.

² Aquesta versió nova és d'igual procedència que l'anterior; es troba respectivament en les pàgs. 105 i 94 de les edicions esmentades i la inserim aquí per la mateixa raó donada en la nota anterior.

256. *La innoble venganza.*

V. N. 1 a 8 || «Que me distes, Mariana, | que me distes en el vino?» || — Sana luego.

272. *Silvana.*

V. N. Si s'en passeja Briana | per l'horta del rei florida. || El rossinyol hi cantava | el canari responia. || *Su padre* se la mirava | per l'un mirador qu'hi'via...

313. *Larga conversación.*

V. N.-B. A 29 de Juny | s'es dictada canço nova.

V. N.-A[Aquí enrahonarem | y tractarem nostras cosas. || Ningú del mon ho sap | sinó'ls ocells que volen. || Pensen que ningú ho sent | son pare s'els escolta. || Van a trobá'l rectó | que... *[Text inintel·ligible]*] || El traidó del vellet | no volia atra cosa.

341. *Montañas del Canigó.*

V. N. 1 a | falta b || Jo mi es (!) estat set anys | — Vacio | qu'en eixint del niu cantava. || Jo m'en som caygut malalt | d'una cruel malagana. || : 7 a | 7 b || : 8 a | qu'es la meva enamorada. || Si me la guardan per mi | o la guardan per un altre || L'hereu Coll de San Miquel | també me la festejava. || Jo bé m'en hi vaig aná | per passarhi unes balladas. || Quan jo m'en fore allá | també hi es lo meu contrari. || Jo li'n dich: «Qué fas aquí? | si no m'ho diues t'hi mati.» || A las onze li vaig dí, | a las dotze ja'l faig caure.

359. *Deseos no santos.*

V. N. ...Que las ancas del cavall | son cobertas de gelada» || 5 a | si n'estich al llit cotxada. || : 6 || Pensant que ningú ho sent | el marit se l'escoltava. || : 8 || «Y ab el mosso del flaqué | : 9 b || 10 a | ni farineta passada || El meu marit aixequeuse...

375. *El estudiante de Vich.*

V. N. Un estudiant de Vich | en festejava una viuda. || La viuda s'hi vol casá | y sos pares no-ho volian. || (Bon amor, adeu siau, | coló de rosa florida.) || La viudeta s'en va a l'hort | en un jardí que hi tenia. || Que n'hi ha de totas flós, | rosa vera y satalia. || Tot plorant y suspirant | la viuda s'hi es adormida. || N'ha passat un rossinyol | que'l seu cant dona alegría. || «Rossinyol, bon rossinyol, | d'hont portau tanta

alegría?» || «Portí novas del amor | del que'l teu cor mes estima». || «Rossinyol, bon rossinyol, | la veritat no'm dirías? || No'm dirías ahont es | que prou t'en regalaría? || Te daria cent duros d'or | y altres cent de plata fina.» || : 11 || La viuda s'en va a vestí | a sorta de pelegrina. || : 13 a | falta b || Quan la viuda fou allá | ningú no l'en coneixia. || Fora del estudiant | l'estudiant que ho sabia. || «Ara bé nos casarem | a malgrat de qui no ho volia» || «Ara no'm vull pas casá | vull serví la rectoria» || Quan la viuda sent aixó | cau en terra esmortuïda.

CAPÍTOL II

COMPLEMENTS DE VERSIÓ

ENTENEM per complements de versió, adés versos adés notes que En Milà escriu amb indicació de la versió a què corresponen o bé posa en un indret determinat on sembla que han d'incloure's o anotar-se. Com assenyala la retolació del capítol, aquests versos i notes allarguen a voltes el text de versions preexistents, a voltes simplement hi aporten curiosos aclariments o, si més no, constaten diferències incidentals d'altres versions que En Milà apunta però no transcriu.

La situació material o la referència dels complements de versió l'assenyalem amb les cursives d'entre claudàtors.

Precedeix cada complement de versió el número i títol de la cançó a la qual correspon.

78. *El Conde Arnau.*

R. [Al final] «Per hont passaré [jo] ara?» || «Passeu per la portalada».

102. *El joven voluntario.*

[Al peu de la versió C., En Milà escriu:] En las dos [B. i C.] Borredá [en substitució de Arbúcias].

115. *Francisco.*

F. [Al començament] Quan jo n'era petitet | floretas 'nava a cullí. ||
AII [Després de (variante Pontellà.)] No li fan por mossos ni guardas | sols no l'atrapin
adormit.
CII [Al començament] Una cançoneta nova | bé l'en oireu cantá. ||

145. *Presos de Santa Coloma.*

[Al marge] Dice de Carlos de España.

161. *Los contrabandistas en Tordera.*

[*Al final*] Letra casi a continuación de 84. Concluye un mozo que causa a su dama mucho sentimiento.

185. *Contra Vila de Prats.*

[*Encara que la indicació no és ben clara, ço que segueix sembla ésser el final d'aquesta cançó.*] La cançó quí l'ha dictada | yo vos ho diré qui es || Se'n diu En? (Senyó Don) Pere Massana | fill natural de Manllet || Que ha passat moltes quimeras | per garbones y serrats [*Favoriria l'assonantació transposar*: per serrats i carboners] || Rumiant com ho farià | per podé salvá la pell.

193. *La vida de los facciosos.*

A. [*Al final*] — Habla de la muerte dada a la criada del Pel del Os.

201. *El Rey marinero.*

Otras variantes. — [*Al començament*] Vermelleta la vuy yo | qu'es coló d'ella.

209. *Los presos.*

[*A continuació de la versió darrera, En Milà escriu:*] Se han de sacar versiones. las claus del butxacó. La filla del baró. Varias versiones.

243. *La mala suegra.*

[*A continuació de la versió darrera, En Milà escriu:*] En alguna versión Arbuena Orbenia.

246. *El quintado.*

[*A continuació de la versió A1, En Milà escriu:*] Otra versión: *Que te dan pena los grillos | o las forzadas cadenas?*

250. *Los dos hermanos.*

[*Amb referència a la versió L, En Milà escriu:*] La robada es del reyno de Turquia y la reyna de Ungria.

[*Amb referència a la versió LI, En Milà escriu:*] El hermano D. Carlos.

289. *Habilidades de sobra.*

B. [Amb referència al mot Cervera, *En Milà escriu al damunt:*] Corbera?

311. *La hija del labrador.*

[A continuació de la versió darrera, *En Milà escriu:*] (El romaní florit | la roseta espallida).

361. *Constancia.*

[Entre els versos 14 i 15, *En Milà escriu:*] «D'hont sou vos, el jovenet, | que parlau ab tal franquesa?»

503. *Los payeses de Moyá.*

[Al marge d'aquesta cançó, *En Milà escriu:*] El autor: Un mosso d'esta vila | fill lleítim de Moyá.

577. *La niña de la Selva.*

[Al començament d'aquesta cançó, *En Milà escriu:*] Pujol 38 [Collector] pone *cor y port.*

CAPÍTOL III

VERSIONS AMB INDICACIÓ D'ORIGEN, QUE EN MILÀ CITA PERÒ NO TRANSCRIU

CONSIDERABLE és el nombre de versions que, ultra les publicades i les manuscrites, En Milà posseïa o recordava, com se constata repetidament en les seves notes autògrafes damunt el «Romancerillo».

De totes les versions que només cita, ens ha semblat convenient de consignar les que porten indicació d'origen precís o conjecturat, car les restants, relativament poc nombroses, no presenten indicació d'origen ni d'altra mena que faci interessant la llur consignació.

Juntament amb la indicació d'origen copiem, sempre que s'hi troben, les indicacions d'altre caràcter amb què sovint la nota ve enriquida.

Número de les cançons

- 10 Verdaguer. Plana de Vich. [*Una*] muy semejante a [*la versió*] B.
18 Verdaguer. Plana de Vich. Versión semejante A.
27 Hay otra de Verdaguer. Prats de Molló.
42 Verdaguer. Plana de Vich. Más incompleta e importante.
55 C. Falta. Espluga.
68 Otra versión oriental.
68 Dos versiones en Pujol p. 98 y 99.
68 Hay una [*versió de La*] Llacuna.
82 Véase R[omancerillo Catalán I.ª edició n.º 41] La base fué de la criada de Vallfogona.
115 G. Torredembarra.
H. Olot o Besalú.
I. Calaf.
115 AII [Amb referència al mot: Pontellà, *En Milà escriu.*] Variante de una de Arles y de otra muy incompleta de Verdaguer. Vallespir.

- 135 [Altres versions de] Err, Arles.
- 137 Una de la Revolución francesa. Verdaguer. Prats de Molló.
- 245 Otra versión en muestras [?] es la de Vallfogona.
- 250 Tortadés semejante A.
- 270 [Vàries versions de] Bellpuig y S. Juan [*de les Abadesses*].
- 275 Otra de Bellpuig.
- 307 Una Buxó [*Vegeu COL·LECTORS*].
- 320 [Una de] Buxó, muy semejante A xivall y xiball.
- 323 Muchas de Reus.
- 331 Padaldá. [*Palaldà?*] Una semejante A.
- 408 Otra P[u]jol 111 [*Vegeu COL·LECTORS*].
- 436 B. Verdaguer.
- 527 Impresa. V[erdaguer] Prats de Molló.
- 550 [Altra de] Pujol 72.

I X

INDEX D'ENTITATS

<u>NOM</u>	<u>PÀGINA</u>	<u>LÍNIA</u>
Acadèmia de Belles Arts de Barcelona	35	I inferior
Círcol Literari de Vich	36	10
Gimnàs d'Alguer	36	7
Seminari de Vich	36	10
Teatre Principal o de Santa Creu	36	I inferior
Universitat de Barcelona	37	I
Universitat de Cervera	37	I inferior

X

INDEX BIBLIOGRÀFIC

<u>NOM</u>	<u>PÀGINA</u>	<u>LÍNIA</u>
Abeja, La	35	7 inferior
	36	5
	36	13
Arte Poética	43	2 inferior
Ernesto Duca di Scilla	36	2 i 1 inferior
Guía del Rosselló	42	5 inferior
República Federal, La	37	8
Rosaura	41	8 inferior
Verge del Coral, La	43	11 inferior
Vida de los mariners	44	4 inferior
Vida en lo mar	44	3 inferior

INDEX GENERAL

	<u>PÀG.</u>
Introducció	11
CAP. I. — Versions noves	15
CAP. II. — Complements de versió.	21
CAP. III. — Versions amb indicació d'origen, que En Milà cita però no transcriu .	25
CAP. IV. — Procedències de cançons consignades per En Milà	27
CAP. V. — Procedències conjecturals	33
CAP. VI. — Col·lectors. Notes biogràfiques	35
CAP. VII. — Col·lectors. Cançons per ells recollides	39
CAP. VIII. — Notes folklòriques	41
CAP. IX. — Notes diverses	43
CAP. X. — Materials	45
CAP. XI. — Notes d'utilització desconeguda	47
CAP. XII. — Fe d'errades	49

INDEXS

I. — Index de les cançons a les quals En Milà afegeix noves versions	61
II. — Index de les versions a les quals En Milà afegeix complements.	63
III. — Index dels llocs citats per En Milà i suma de les cançons que en procedeixen.	65
IV. — Index dels llocs conjecturats per raó dels col·lectors i suma de les cançons que en procedeixen	69
V. — Index dels col·lectors i suma de les cançons per ells recollides	71
VI. — Index onomàstic	73
VII. — Index onomàstic religiós	77
VIII. — Index toponímic.	79
IX. — Index d'entitats	85
X. — Index bibliogràfic	87